

BILBAO!!!

«Les legions reaccionàries es troben a les portes de la ciutat basca, dins la qual hi ha uns homes disposats a defensar-se fins al darrer moment», escriu el «News Chronicle»

RESPONSABILITAT I PATRIOTISME

El Ple celebrat per Esquerra Republicana de Catalunya es presta a fer innombrables comentaris, tots ells encoratjadors. El qu' llegeixi la memòria del Consell Permanent i després la Declaració política del Partit, tindrà una visió exactíssima del que ha passat a Catalunya des del 19 de juliol, i alhora veurà les possibilitats magnífiques que l'esdevenidor pot oferir a la nostra pàtria.

No anem a marginar una tasca tan extensa com la que han realitzat els delegats d'E. R. de C. durant unes sessions laboriosíssimes. Volem, només, destacar el sentit constructiu, realment constructiu, de què estan amaratats els punts de vista d'E. R. de C. sobre les qüestions de política econòmica, social i agrària. Tot el que es faci en desacord amb la posició que manté l'Esquerra respecte a aquests problemes, està condemnat a un fracàs absolut, a la més estèril de les demagògies.

Un dels resultats més clars que es desprén del Ple és l'afermament --si és possible-- del postulat nacionalista. Catalunya viu amenaçada per molts perills. I alguns d'aquests perills avui es presenta sota els cants temptadors de les sirenes. El triomf de Catalunya va lligat íntimament amb el triomf de l'antifeixisme. Que ningú no ho obliï, com no ho han oblidat els homes d'Esquerra Republicana.

I, com a instrument de la victòria, E. R. posa totes les seves esperances en el manteniment del front antifeixista, que té la seva més autèntica expressió en els Governos constituits. Una política de lleialtat, dant suport a l'esforç heroic dels combatents, és la fórmula del triomf. Esquerra Republicana de Catalunya pensa i opina a la llum del dia, i de cara al poble. Tant de bo que tots els altres partits, otes les altres organitzacions, tinguessin de la responsabilitat i del patriotisme el concepte que en té el partit que representa la majoria, la gran majoria, dels catalans!

La premsa italiana diu que entre els elements que més s'han destacat en l'atac a la capital d'Euscadi figuren 50.000 italians, i parla d'ells com si mai no hagués existit la no intervenció i els acords de Londres

Mentrestant, França i Anglaterra no hi senten ni hi veuen...

Els canalles al servei del feixisme, com el diari anglès "Daily Mail", baten el rècord de la indecència política

Bruno Alonso, comissari polític de la Flota, ha arribat a Bilbao

Londres, 15. — Les notícies de Bilbao criden poderosament l'atenció dels periòdics d'aquest matí, que publiquen les informacions que s'han rebut últimament amb visible interès. Es destaca el fet que ha arribat a Bilbao el cap de la flota republicana, Bruno Alonso, militant socialista de rara energia i lleialtat, que al costat del President Aguirre sabrà animar i dirigir la defensa de la ciutat invicta. Igualment tota la Premsa reproduïx el discurs pronunciat anit passada pel President Aguirre al seu poble, discurs que pel seu fons i forma és un model de sobria eloqüència patriòtica.

No cal dir que el to dels comentaris de la Premsa anglesa és el ja tradicional. Els periòdics moderats observen molta prudència i es limiten a «deixar parlar les informacions» sense publicar comentaris de les operacions militars. El «Daily Mail» bat els rècords de la indecència política i del deshonori britànic en jutjar amb una gran lleugeresa el gloriós Exèrcit basc, nascut, com se sap, d'allò que té de més pur el poble treballador i democràtic, que no dubtem a considerar el «Daily Mail» i els qui el redacten com uns perfectes canalles.

El «News Chronicle» publica un article de l'excel·lent amic de l'Espanya republicana Philip Jordan, en el qual aquest abnegat paladí de la llibertat his-

pànica crítica severament l'actitud d'aquells seus compatriotes que per voluntat o per complicitat permeten l'assassinat deliberat, la destrucció sistemàtica d'un poble mil·lenari, gran pel seu temps moral.

«El perill que corre Bilbao —diu— no és sinó el perill que corre la democràcia. Les legions reaccionàries es troben a les portes de la ciutat basca a l'interior de la qual hi ha uns homes disposats a defensar-se fins a l'últim moment, que representen la democràcia del món que lluita per impedir l'èxit d'aquesta reacció que ens privaria a tots de la llibertat, sense la qual no podríem ni respirar.»

Uns altres periòdics comenten la situació de Bilbao des del punt de vista internacional i reproduïxen els comentaris de la Premsa feixista italiana. Segons aquests periòdics, entre els elements que més s'han destacat en l'atac a Bilbao figuren els 50.000 italians que constitueixen les anomenades «Fletxes negres» a les quals hom dona el títol, oficialment, de voluntaris. Els feixistes consideren un honor militar l'actuació d'aquestes «Fletxes» i en parlen com si mai no hagués existit la no intervenció i els acords de Londres.

ÉS QUE NO TENIM REMEI?

Mentre el feixisme clava l'urpa al cor de la terra basca, mentre el feixisme fa la guerra "total" i assassina homes, dones i infants, mentre Euscadi clama

a la consciència honrada del món... quin exemple de dolor, de fortitud, de sacrifici i abnegació dona la nostra Barcelona?

Fa escriure d'anar pels carrers; fa escriure de pensar que mentre un poble sofreix, un altre considera la cosa com un episodi llunyà i es lliura a l'eufòria més incomprendible, més descordada, més... anàvem a escriure un mot que, pel nostre propi respecte, no escrivim.

Aquest matí, a les platges de Barcelona i a les properes, nois i noies, homes i dones s'han divertit com si la guerra no existís, com si el dolor de Bascònia no els afectés gens ni mica.

Aquest migdia, les terrasses dels cafès s'han vist plenes, atapeïdes, d'un públic que sembla no tenir noció de les hores dramàtiques que vivim.

I aquesta tarda l'eufòria ciutadana no ha minvat pas...

On som, aquí? ¿Es que s'ha perdut tota qualitat moral, o què? Mentre alguns ciutadans sofren pensant en els germans de Bascònia, mentre la tragèdia d'Euscadi ens segueix i orienta els nostres actes pel camí de la seriositat més estricta, de la màxima honestedat i de la circumspècció més severa, molts antifeixistes --molts dels que es diuen antifeixistes-- passen alegrement les hores, com si al país no passés res, com si a Euscadi no passés res.

No demanem plans ni llàgrimes. Això queda per als covards. Però si que demanem dignitat, en tots els ordres. I aquesta sembla que s'ha perdut...

Es que no tenim remei, ciutadans?

El pilot que conduïa l'avió de Mola era un comandant de Cavalleria

Madrid, 15. — «Política» afirma que el pilot que conduïa l'avió en què morí el l'ex-general Mola era el comandant de Cavalleria Angel Chamorro, en contra d'una informació publicada al periòdic «C. N. T.», segons la qual el conductor de l'aparell era Francisco Chamorro Miran-ell, antic militant de la Confederació que pertany des de fa molts anys al Tercer estranger.

Es declaren en vaga per solidaritat

Brooklyn, 15. — Ahir, a les vuit del vespre, 4.000 obrers de les drassanes navals de les sigües de Brooklyn abandonaren el treball per tal d'ajudar-se amb els 4.000 camarades que e stroben ja en vaga des del dissabte passat. La vaga afecta a 16 drassanes que ocupen 12.000 obrers dels quals 4.000 treballen sota la protecció de la policia especial.

El President Companys ha conferenciat amb Joan Casanoves

Demà es reunirà el Consell de la Generalitat

UN DONATIU D'UN MILIO DE PESSETES

L'Honorable President de Catalunya ha treballat, com de costum, durant el matí al despatx particular de la Residència, amb els seus secretaris i cap del Departament de Presidència.

Al migdia s'ha traslladat als departaments oficials, on ha rebut les següents visites:

Diputats: Tauler i Saurat; ex-inspector de Serveis, Soler; Pere Andorrà, alcalde de Salient, acompanyat del conseller d'aquell Municipi Salvador Cerdans; Manuel Regu, i el secretari general del Partit Republicà d'Esquerra (republicana Republicana), Joan Muntaner Parés.

DONATIU PER A LA LLUITA ANTIFEIXISTA

A la secretaria particular de E. R. el President de Catalunya s'ha reunit un donatiu de 934.323/36 pessetes destinades a la lluita contra el feixisme i lliurades per la U.G.T. i C.N.T., import de la recaptació d'un dia d'haver corresponent al 14 d'abril.

EL SR. CASANOVES VISITA EL PRESIDENT COMPANYS

Aquest migdia ha estat al Palau de la Generalitat el president del Parlament de Catalunya, senyor Joan Casanoves, que de tornada de França ha complimentat l'Honorable President de Catalunya.

El senyor Casanoves ha passat als departaments oficials de la Generalitat i ha celebrat una breu conferència amb el senyor Companys.

EL CONSELL CELEBRARÀ SESSIÓ DEMÀ

A primeres hores de la tarda el President de Catalunya ha saludat els periodistes que es troben reunits a la Secretaria de la Presidència.

Després d'això, el Consell que havia de celebrar-se aquesta tarda no es celebra fins demà, puix que cal preparar diversos assumptes i, per tant, la reunió ordinària ha quedat convocada per a demà.

Acabo de rebre --ha seguit dient-- la visita del senyor Casanoves, qui ha vingut a saludar-me.

Els rebels tracten de defensar-se al cementiri de la Casa de Campo

L'exèrcit del poble rectifica favorablement les seves posicions i fa recular l'enemic

Madrid, 15. — Les forces republicanes que actuen al sector de Cabanchel han hagut de rebutjar amb violència i rapidesa un atac, puix que l'exèrcit invasor ha pretès en va recuperar les posicions que darrerament li foren preses. Després les nostres bateries s'encarregaren que els feixistes no tornessin a moure's en tot el matí.

Segueixen els reconeixements per

la Casa de Camp, on els rebels tracten de defensar-se al cementiri de l'amentat lloc. El nostre exèrcit està prenent mesures per tal de desallotjar els facciosos d'aquest sector i sens dubte els feixistes, convençuts que la seva resistència seria inútil, estan evacuant part del cementiri, especialment aquells llocs on llur resistència els portaria a un fracàs.

Els nostres soldats han realitzat algunes incursions als voltants del cementiri i han comprovat que els rebels tracten més aviat de cercar una fugida que no pas de resistir.

Als fronts de la serra, intens canoneig i freqüents vols de l'aviació.

Els estrangers han pretès bombardejar les nostres posicions de Tablada, Revenga, Balsán, La Granja i carretera d'aquest punt a Segovia; i les nostres bateries i caces s'han encarregat de frustrar aquest projecte.

Repetides vegades han volat els avions italians i alemanys sobre les posicions esmentades; però la vigilància dels nostres aparells ha impedit que es consumés el bombardeig. Cada vegada han fet fugir els avions feixistes.

En alguns punts, l'exèrcit popular ha rectificat favorablement les seves posicions, i ha fet retrocedir l'enemic.

Als sectors del sud del Teix, Jarama i nord de Guadalajara, s'han registrat actius moviments de forces. En aquests tres sectors, concretament, les nostres forces no deixen un moment en pau als rebels per a evitar que aquests realitzin

cap operació i emprin els reforços que recentment han rebut. Els nostres canons s'encarreguen d'immobilitzar i desfer les concentracions a la reraguarda, mentre els nostres tancs i carros de combat, i també els morters, metralladores i fusells produeixen moltes baixes a les línies feixistes.

L'aviació republicana ha protegit tots els sectors del front del centre; i els nostres caces en alguns sectors han volat a poca alçada, com ha esdevingut al Jarama i a la província d'Àvila i han metrallat algunes petites concentracions que comencaven a formar-se i les han dissolt.

Tranquil·litat als tronts del Centre

Madrid, 15. — El general Miaja ha rebut aquest migdia els periodistes i els ha dit que no podia facilitar-los cap notícia digna d'especial menció, puix que la tranquil·litat a tots els sectors del front del Centre és absoluta.

L'aviació facciosa ha volat sobre Letux

Comunicat del matí del cap de l'Exèrcit de l'Est a S. E. el Pres. d'ont de Catalunya:

«L'aviació facciosa ha volat sobre Letux i ha ocasionat algunes víctimes.

En alguns sectors de la resta del front, foc de fusell i de canó.»

Els facciosos pretenen conquerir Madrid amb proclames

Madrid, 15. — Ahir, a la tarda, una escudrieta d'avions facciosos creuà sobre Madrid a una alçada enorme i llançaren uns proclames en les quals, amb el pretext de su-

A Bilbao ha de produir-se el mateix esperit que sorgí a Madrid el 7 de novembre

Això no vol dir, però, que la seva situació no ens hagi de preocupar

Madrid, 15. — «Política», en la seva informació diària, diu: «Bilbao torna a estar en perill. El substitut de Mola vol aconseguir els llocs que no va poder assolir l'altre traïdor i després d'uns dies de calma en què els facciosos han reposat les seves forces destruïdes pels últims combats, s'han llançat novament sobre les nostres línies amb una violència extraordinària ajudats per un intens foc d'artilleria i defensats per gran nombre d'avions. Però Bilbao no caurà a poder dels traïdors. El fet que ahir les forces lleials es velsin obligades a replegar-se, no vol dir que en el futur passi el mateix, sense comptar que a Bilbao ha de produir-se --ja s'ha produït en part-- el mateix esperit heroic que sorgí a Madrid el dia 7 de novembre. La capital d'Espanya, la situació de la qual aleshores era tan compromesa com pot ésser-ho en l'actualitat la de Bilbao, ja saber reaccionar i passà a ésser el símbol de tots els antifeixistes i es convertí en ciutat amenaçada, en ciutat que ocasionà als facciosos el fracàs més gran de tota la guerra.

Malgrat tenir aquest convenciment, la situació de Bilbao ha de preocupar-nos. L'invasor s'ha d'entestar a conquerir-lo i el deure de tots els fronts d'Espanya és ajudar els nostres germans d'Euscadi. No creiem que per a això calguin sacrificis excessius. Una mica de bona voluntat i una major empenya en les operacions. Solament cal exercir la necessària pressió perquè els traïdors es donin compte del nostre atac i hagin de distribuir els seus mercenaris per diversos fronts si no volen que a tots aquests fronts se'ls ocasionin grans derrotes.

Al front del Centre no es va combatre ahir. Continua la fortificació de les posicions que es varen conquerir en la jornada anterior a la Casa de Campo i la nostra artilleria va batre durament les posicions enemigues d'Aravaca, i després es llança contra el dipòsit d'aigües del dit poble, on els facciosos estaven fortament parapetats. Les tropes de la República continuaven pressionant al sector pireneic. L'èxit els acompanya en les seves operacions i el poble d'Allué, de bastant importància, passa a poder de la República. També fou en aquell sector on es registrà un emocionant combat aeri que acabà després que els nostres avions varen abatre set aparells enemics.»

***Bilbao resisteix i resistirà
tot el que sigui necessari***

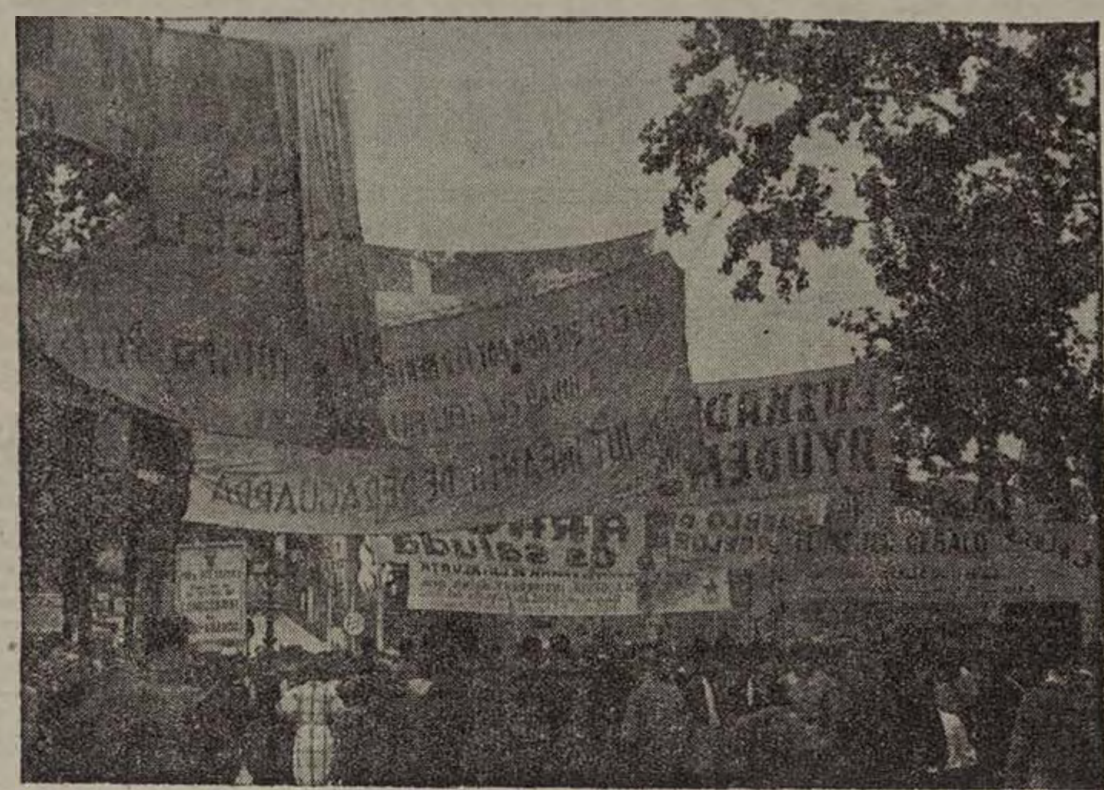
Focs de revetlla en temps de guerra

—Heu sentit?
—Sí. Semblen trets.
Una colla de dones s'ha abocat a les finestres d'un carrer qualsevol, d'una barriada qualsevol de Barcelona.
En els rostres poden llegir la inquietud que senten davant aquell so fatidic que evoca tantes hores tràgiques de la ciutat.
—Tant de bo no passis res.
—El carrer té aspecte tranquil.
—Atxi ho sembla, però els trets els hem sentit totes.
Totes, tothom havia sentit aquell soroll, fins el taquer, l'adroguer, el barber que atrenca les cadenes...
—Així ja en valgué sentir de disparar.
—Jo també. I creieu que feia estrèmit.
—El que pateixo és pels meus nois, que ja deuen haver sortit del col·legi.
—Però, escolteu: Que no són els vostres marrecs aquells que hi ha allà baix?
—Exacte. Són ells.
La dona no pogué continuar. Un petard reirunt al peu mateix de la seva finestra.
Els trets que havien sentit aquell matí i el dia abans, i l'altre i l'altre, eren això: petards que encenen aquells matelons nois, pels quals la seva mare sofria.
I aquestes inofensives, però alarmants artefactes de revetlla no els senten aquelles dones soles, sinó moltes persones des de fa una colla de dies.
Les autoritats, els encarregats de vetllar pel ciutadà barceloní, no han de permetre que es dispari ni un sol petard, el soroll dels quals no fa més que augmentar el nerviosisme d'una població que no és més que una requarada de la guerra.
Que prohibeixin, els qui ho hagin de prohibir, que es dispari ni un sol petard. En aquest temps no es pot permetre altre foc que el de les nostres bateries i els nostres fusells al front de combat. Tota altra cosa és alarmar d'una manera absurda el veïnat.

LES TROPES DEL PARAGUAI AL CHACO NO S'HAN REVOLTAT

Asunción, 13. — Es desmentix formalment el rumor segons el qual ha esclatat una revolta entre les tropes paraguaianes d'El Chaco. Hi ha tranquil·litat absoluta a tot el país.

CAL PRESTAR TOT L'AJUT POSSIBLE ALS COMBATENTS BASCOS

La fotografia que acompanya aquestes línies polsera serà històrica. És l'aspecte de les Rambles aquests dies, aspecte que l'Ajuntament —segons nota que ens trameta— està disposat a variar radicalment.

Almenys així ho assegurava quan diu: «Segons acord de la Comissió Municipal nomenada a l'efecte, composta per representants de tots els partits polítics i sindicals que formen l'actual Consistori, a partir del dia 15 d'aquest mes, o sigui d'avui, hauran de desaparèixer les actuals instal·lacions de propaganda fixes o provisionals (pancartes, monuments al·legòrics, diaris murals, etc.), la qual operació i suposant que no sigui d'una a terme pels propis interessats, serà practicada pel personal de Brigades i Tallers Municipals.

Pel que fa referència a les barraques, quioscs, stands i altres obstacles que tinguin un caràcter fix o semifix, es concedeix un termini que caduca el dia 30 del mes que som. Passada aquesta data, el desmuntatge, si cal, es portarà a terme pel personal de l'Ajuntament.

Fins ací estem d'acord amb la nota de l'Ajuntament. Però el que no ens agrada és la continuació:

«S'habilita una zona en la qual podrà ésser instal·lada la propaganda que fins ara ha estat escampada arreu de la ciutat. Aquesta zona queda determinada al carrer de les Corts Catalanes i va des del carrer d'Urgell al d'Aribau i des del Passeig de Pi i Margall (Passeig de Gràcia) al carrer de Bailén.

«Quin interès hi ha, ens preguntem, a convertir una zona tan cèntrica de la ciutat com és la del carrer de les Corts Catalanes en uns encants? Perquè no cal que ens fem il·lusions: l'eficàcia de la propaganda consisteix precisament en l'escampament. Ningú no tindrà cap interès a concentrar tots els cartells, totes les pancartes, en un mateix carrer... Aleshores, els únics que aprofitaran la ganga del carrer de Corts seran els venedors de petaquets, de fulles d'afaitar, de cordons per a les sabates, etc.

Acte seguit, l'Ajuntament diu que totes les instal·lacions d'aquesta zona «privilegiada» hauran de passar per la Conselleria regidoria de Vigilància Municipal, la qual les controlarà, en vigilància l'estètica i l'ortografia, i les farà tributar d'acord amb les Ordenances.

Madrid, 15. — La majoria dels periòdics coincideixen a apreciar la gravetat de la situació a Euscadi i a sol·licitar que es doni tot l'ajut possible als valents combatents bascos.

parla la joventut

Què opineu de la unitat juvenívola?

Heus ací la resposta, que en el seu lloc de treball ens ha donat el ferm militant d'Estat Català Martí Nadal:

«En aquestes hores gràvides de la lluita que venim sostenint contra el feixisme invasor, exponent màxim de l'opressió de la classe treballadora, i quan comença a dibuixar-se amb tota la seva cruïlla realitat la Catalunya de la post-guerra, es planteja automàticament i d'una manera imperiosa el problema de la unitat de tota la joventut antifeixista.

Unitat que cal que es faci immediatament, oblidant petites diferències de tàctica política, que és únicament allò que ens separa als veritables antifeixistes catalans, petites diferències que han ocasionat la pèrdua de la majoria d'atribucions bàsiques per a poder continuar fent-nos la il·lusió que érem autònoms. Unitat sense personalismes de cap mena, excloent-ne els homes, polítics professionals, que fins ara s'havien servit de la massa juvenívola per a llurs finalitats particulars. Som nosaltres, la joventut no corrompuda encara pel virus que es desprèn de la política vella, política d'abans del 19 de juliol, que creiem ja acabada, però que no sabem per mitjà de quin maquinaisme torna a surar en les algues de la política valenciana, els qui hem de fer factible aquesta unitat. És la joventut, unita tota, la que ha de donar la tònica antifeixista, tònica revolucionària imprescindible per a poder evitar possibles posicions contràries a les mateixes essències democràtiques de Catalunya.

Otreu que és arribat el moment en què tots els joves catalans s'uneixin, puix que així contribuïrem, donant el nostre exemple, a la formació del gran partit nacional català, tan desitjat per nosaltres i que tant necessita Catalunya.

"Sagetes Roges"

El Comitè Executiu de la Federació de Barcelona de la més de dos mesos que fa que la iniciativa de cridar una institució que amb el nom de "Sagetes Roges" es dedica a cercar un contacte amb el poble per tal d'evitar la seva apatització i fer-li sentir, conjuntament amb l'emoció revolucionària de les hores actuals, la confiança del recobriment integral de la personalitat de Catalunya.

Els poemes —poemes d'esquerra— es posaren a la tasca i ben aviat poguérem escoltar llires gloses, cànctics i poesies diàlogues, que tanmateix responien magníficament a les idees suggerides.

Seguidament els rapsoodes —rapsoodes de Catalunya— aprenueren els recitals en assignacions copioses, vetllats curosament per aquest artista tan nostre que és Enric Lluells.

Així, doncs, ben dirindos, ben preparada i amb tot entusiasme, la institució "Sagetes Roges" es donarà a conèixer el vinent dissabte en entitats nostres que tot seguit determinarem.

El Comitè Executiu de la Federació de Barcelona ha experimentat una intensa satisfacció, enmig de l'immens trànsit de les seves activitats, en dedicar una quantitat d'atenció a crear aquestes "Sagetes Roges", que vindran a demostrar que una organització política pot i sap acollir també dintre l'esfera de la seva actuació iniciatives que, com aquesta, responen a inquietuds purament espirituals i patriòtiques que són perfectament compatibles —i adhoc complementàries— amb el sustentament dels postulats ideològics que són peculiars del nostre Partit.

L'assassinat dels germans Roselli

Ha causat enorme sensació l'assassinat, el territori francès dels italians germans Roselli. Un dels s'anomenava Carles. L'altre es deia Nello. El primer, deportat per Mussolini als illes Lipari, va fugir d'elles. Dirigia a París el periòdic antifeixista italià "Justícia i Llibertat". Era secretari del Comitè d'Amendola i membre de la Lliga de Drets de l'Home. Va venir a Espanya com a voluntari de les brigades internacionals i va ésser ferit. I tornà a França per tal de curar-se.

El seu germà Nello, professor d'Història de la Universitat de Florència, publicista molt apreciat, havia anat a França per tal de passar amb ell una temporada. I els dos germans junts.

Els seus cadàvers es van trobar dintre d'un automòbil, el qual, malgrat ésser de dia, tenia els fanales encesos, en un camí secundari, prop del poble de Bagnols, departament de l'Orne. Tots dos germans presentaven ferides de bala. Carles al pols i Nello a l'altura del cor.

L'automòbil aparegué bolcat. En una butxaca de l'americana de Carles hi havia una quantitat en billetes de 25.000 francs.

Un amic íntim de Carles Roselli, anomenat Josep Nitti, ha dit: «Les campanyes de Carles i Nello a "Justícia i Llibertat" causaven gran indignació als feixistes, cada dia; el meu amic rebia amenaces telefòniques. Hom li anunciava que si no cessava en les seves campanyes, pagaria la seva obstinació amb la vida. No en feia cas. I els qui l'amenaçaven amb matar-lo han complert la seva paraula. Es tracta, doncs, d'un crim polític, realitzat pel feixisme italià en país estranger.

Ni fugint de la seva pàtria els italians no aconseguïren llurarse de la persecució dels feixistes. Com se sap, Mussolini té organitzada a Europa i a Amèrica, a base de seus consols, una policia carregada de vigilar els feixistes oriünds d'Itàlia. I aquesta policia no vacilla a recórrer a l'assassinat quan no aconsegueix intimidar els emigrats que combaten el règim del "Duce".

A Espanya també funcionava. I estava en relació amb les dretes conspiradores i les ajudava eficaçment. Els italians enemics del feixisme que vivien al nostre país, es queixaven freqüentment de les seves vigilàncies sospitoses, de les seves coaccions immorals, de totes les intrigues, molesties i servilis de què la dita policia secreta mussoliniana els feia objecte. I el més lamentable era que moltes vegades no trobaven en les nostres autoritats la protecció a què tenien dret. Era explicable, en certa manera, sota la dictadura. Però no ho era sota la República. Però no oblidem que el nostre organisme polític no havia estat renovat, sinó molt parcialment, des del 1931, i que, en temps del bienni negre, tornà a ésser feu dels reaccionaris...

«Per les seves obres els coneixíem», es deia en l'Escriptura.

El doble assassinat de Bagnols és una nova demostració d'allò que el món pot esperar del totalitarisme. El totalitarisme, sigui feixista a la italiana, sigui nazi a l'alemanya, sigui vaticianista a la portuguesa o a l'austriaca, solament pot mantenir-se vessant sang. Fill de la violència, a la violència ha de recórrer constantment. Immoral, més que amoral, la seva tremenda, a la violència tots els mitjans més reprobables! Solament li importen els fins. I aquests fins es xifren en l'esclavitud dels pobles, en la misèria de les multituds, en l'esclavitud de monstruosos egoismes individuals que es repaguen de generositat.

Mussolini, Hitler, Dollfus, Oliveira, governen per a grups socials poc nombrosos, que els ajuden, a canvi d'un bon botí a mantenir els seus ciutadans en abjecta servitud. Aquest sistema de dominació porta fatalment a la guerra internacional i a la defensa mitjançant el crim.

Els que mataren Matteotti i Amendola han matat els germans Roselli. No es deturen davant les fronteres ni les algues jurisdiccionals.

Les pistoles disparades a Bagnols i el torpede que enfonsà el "Ciudad de Barcelona" i féu setanta víctimes d'innormes passatgers i marins mercants tenen el mateix origen.

BILBAO ESTÀ EN PERILL!

Tots en peu per salvar la llibertat de Bilbao!

Madrid, 15. — A B C, escriu: «Est go hubiese reconocido desde el primer momento el legítimo derecho a nuestro gobierno a adquirir armas, hace ya muchos meses que estaría ya apostada la rebelión y terminada la guerra en España. No hubiera llegado, pues, a la grave situación en que está hoy la paz de Europa. El pacifismo europeo se ha derrotado a sí mismo, y suya es la culpa que la hora sea tan grave como el mismo problema.»

LA LIBERTAD, diu: «Ahorra nos encontramos en instantes de gran interés. Próxima la recolección, la cosecha significa el mantenimiento de los que luchan en la vanguardia y pelean en la retaguardia. La cosecha es, pues, sagrada. Comerían un hecho execrable los que bajo cualquier pretexto, en torpedear el trabajo del campo y lleven al ánimo de los campesinos el temor a expropiaciones. Quienes hagan esto son fealdades disfrazadas. Hay un Gobierno sobre el que pesa el honoroso deber de conducir España a la victoria. El de todos los españoles estriba en fortalecerlo con la unión y alentarlos con la disciplina.»

POLITICA replica a una campanya iniciada contra l'Esquerra Republicana. I diu:

«Si es cierto que Izquierda Republicana tiene alguno de sus hombres en el extranjero, no lo es menos que entre ellos figuran hombres que están prestando a la República, desde sus cargos diplomáticos, eminentes servicios, ni más ni menos que los que están realizando personalidades desdiciadas en otros partidos. El Socialismo, pongamos por caso. Es lamentable de la campanya que está desenrollant en contra d'Izquierda Republicana, que significa la de partit burguès, i denuncia que en molts pobles es nega el treball als seus afiliats i se'ls posa tota mena d'obstacles per part de les organitzacions sindicals.»

Acaba dient que a aquesta excessos i atropells s'hi oposarà sempre l'Esquerra Republicana, que agrada i no agrada als qui no opinen com ells no cal consentir-los per a portar a la pràctica els seus ideals i complir amb el seu deure en defensa dels drets dels seus afiliats i per a combatre per la llibertat d'Espanya.

EL SOL, diu: «Bilbao está en peligro. El llamamiento con prisas de heroísmo de esta frase ha sido escrito muchas veces. Mas ahora tiene una amarga exactitud de dolor y de riesgo. Nuestros hermanos vas-

cos se repliegan a las últimas líneas de la defensa de Bilbao. Pero no pasarán. El enemigo no puede llenar de cadáveres las calles de Bilbao. No podrá cantar su victoria de crímenes y salvajismos. Como en el noviembre glorioso de Madrid, como en el histórico 18 de julio, ¡no pasarán! ¡Firmes combatientes vascos! ¡Los españoles de toda nuestra España os ofrecen su ayuda y su sangre! ¡Todos en pie para salvar la libertad de Bilbao! ¡Todos los frentes en acción!»

EL LIBERAL creu que Bilbao sabrà defensar-se. Ho ha demostrat amb sense igual empenya suportant amb entusiasme exemplar els bàrbaros bombardeigs dels seus pobles. Bilbao sabrà romandre al seu lloc. Però en la seva ajuda hauran d'acudir tots els antifeixistes espanyols. Les nostres forces capacitades i encenses de fògus patriòtics, acudiran, acudiran ja, a la seva ajuda per tal que els invasors de la nostra pàtria sentin el pes de llurs armes, la força de les nostres armes que és invencible, perquè són la mà i la justícia.

EL SOCIALISTA, diu: «Bilbao està en perill. Digamos más: en peligro gravísimo. Adelantamos algo con cautela? Nos conviene alimentar el optimismo de la mentira? No. No vale un optimismo absurdo que nos pone al abrigo de todas las derrotas. En la guerra se gana y se pierde. Lo que importa es la batalla final. Nuestra creencia es que Bilbao sabrá resistir como lo hizo Madrid y se convertirá de atacado en atacante. Y admitiendo la hipótesis de que cayera, habría de quebrantarse nuestro moral? No. La preocupación absorbente debe ser ganar la guerra. Convengamos —termina diciendo—, que se enteren todos que nuestra arteria vital está en peligro y se dejen de discutir si la revolución en perspectiva debe ser o no una revolución popular. Por lo visto hay quien piensa en revoluciones impopulares...»

AHORRA «riu en grans titulars: «Euzkadi en peligro. Al ataque. Todos en pie en esta hora decisiva. Todos los frentes preparados para salvar Euzkadi.»

«Nuestros soldados deben lanzarse a un ataque viril para obligar al enemigo a paralizar su ofensiva. Los combatientes vascos están dispuestos a renovar la gesta de Madrid, si los invasores se acercan a las puertas de Bilbao.»

CASTILLA LIBRE: «¡Salvemos a Euzkadi y ganemos esta batalla

moral al otro lado de los Pirineos y del Canal de la Mancha, atacando en todos los frentes, pues estamos seguros de que este será el único camino que nos ha de fortalecer doblemente. Ataquemos en todos

los frentes para salvar a Euzkadi y para salvarnos de los riesgos en que intenta envolvernos para es-

trangularnos y barrerlos de los pueblos libres. ¡Al ataque en todos los frentes, pues!»

«EJERCIT DEL POBLE»
ES LA GRAN REVISTA DEL COMITÉ PRO EJERCIT POPULAR REGULAR

El proper número del portaveu del Comitè Pro Exercit Popular Regular, la gran revista Ilustrada, sortirà el dia 22.

L'últim número, el núm. 3 el primer que ha editat aquest Comitè, ha tingut un gran èxit, no solament a Catalunya sinó també a la resta de l'Espanya lliure, on s'ha venut gran part de l'edició castellana.

Aquesta revista, com ja ha manifestat amb encoratjadores frases el general Pozas, és el portaveu de les forces armades de l'Espanya antifeixista i és la seva elevada missió d'ensenyança militar, per la divulgació amena de llurs treballs, que tan generosament dediquen tots aquells que es llimen l'Exercit alliberador de la República.

El número 4 sortirà amb gran material gràfic ineditat i articles del més gran interès actual, com per exemple: «Ofensiva a Aragó. Defensa passiva».

NOTA DE LA SECRETARIA DE DEFENSA PASSIVA DEL COMITÉ PRO EJERCIT POPULAR REGULAR

Trenquem avui un silenci imposat per nosaltres mateixos a causa de les circumstàncies actuals i ens posem novament en contacte amb la població civil per a fer les següents declaracions:

No hem volgut augmentar un sens fi de notes i articles que amb molts dels últims crims bombardeigs han aparegut per tota la Premsa local i comarcal, creient que no és precisament amb articles sinó amb

fe de la millor manera que pot servir-se la defensa de la població civil.

Seguint aquesta norma de conducta hem treballat sense descans, no escatimant cap esforç ni sacrifici perquè fos ben aviat realitat allò que nosaltres, conjuntament amb altres organismes, varem creure que era indispensable realitzar per a poder crear com fa falta una veritable defensa passiva de la població civil.

Això és, encarrilant i unint en un sol organisme oficial totes les iniciatives, totes les energies i tots els esforços que fins a la data es venien efectuant d'una manera molt dispersa.

En la reunió del dimarts passat, del Consell Executiu de la Generalitat, s'aprovà un decret creant la Junta de Defensa Passiva de Catalunya.

En ella —que hem desitjat i impulsat— posem tota la nostra esperança i donem tota la nostra col·laboració. A través seu seguirem treballant amb més intensitat si és necessari per defensar com mereix tota la població civil, dels sofriments dels criminals bombardeigs del feixisme nacional i internacional.

Donem compte, per tant, a tots els ciutadans i Juntes de veïns que d'una manera contínua venen honorant-nos amb les seves consultes i demandes, que els seus assumptes continuaran estudiant-se i resolent-se ara amb més intensitat, però fem un prec de caràcter general i és: Que esperem del civisme i comprensió de tots els ciutadans que d'una manera pacífica i ordenada sabran complir totes les disposicions que d'avui endavant per mitjà de l'esmentada Junta es dictin pel bé de tota la població civil.

Per mitjà de la premsa diària donarem m's detalls i informacions.

Martí i Julià

XX. ANIVERSARI

El vinent diumenge, dia 20, i amb motiu d'escaure's el XXè aniversari de la mort del doctor Martí i Julià, les entitats catalanistes i d'esquerra aniran, a les one del matí, a dur flor al peu del monument a tan malaguanyat precursor de la vera guerra, situat a l'Avinguda del 14 d'Abril i Gran Via de Ronda.

Amunt la no intervenció!

QUARANTA MIL MOROS AUGMENTARAN L'EJERCIT FACCIOS

Diverses divisions italianes a punt d'ésser embarcades cap a Espanya

Londres, 15. — A aquesta capital es reben continuament informacions en les quals es dona compte del constant ajut que està rebent el capità Franco del Marroc i de l'estranger. En aquests darrers temps sembla que ha enquadrat en l'exèrcit facciós 40.000 moros, que d'acord amb la llei internacional no poden ésser considerats com a individus de nacionalitat espanyola.

Per elements que han aconseguit fer-se escapols del camp enemic se sap que a les illes Canàries (territori que escapa al control) es rep constantment material bèl·lic italià i alemany.

Ha pogut saber-se, també, que a Itàlia hi ha diverses divisions disposades a ésser embarcades en direcció a Espanya. No cal dir que totes aquestes informacions estan acompanyades de vives protestes dels elements proletaris britànics.

INTERESSANT PER A LES COMISSIONS QUE VAN A MADRID PER LLIURAR DONATIS

Mom recomana a tots els Comitès, Corporacions, particulars, etc., etcètera, que envïn comissions a Madrid per tal de fer lliuraments de queviures i altres articles de primera necessitat, tant per als que lluiten a les llinxes com per a la població civil, que en arribar a la capital es posin en contacte amb la Delegació del Consellariat de Propaganda de la Generalitat, carrer Serrano, 18, on s'hi donarà tota mena de facilitats per tal d'ajudar-los en la seva tasca.

Euscadi pateix, moralment i materialment, Ajudemlo Comissió Oficial d'Ajut a Euscadi, Passeig Pi i Margall, 36.